

Bruxelles, 7 iunie 2023
(OR. en)

10027/23

Dosar interinstituțional:
2022/0401(APP)

SOC 415
ANTIDISCRIM 117
GENDER 119
JAI 758
FREMP 167

NOTĂ

Sursă:	Comitetul Reprezentanților Permanenți (partea I)
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	9539/23
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității în domeniul egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, în domeniul egalității de tratament în materie de încadrare în muncă și de ocupare a forței de muncă, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală și în domeniul egalității de tratament între femei și bărbați în materie de securitate socială și în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii și de eliminare a articolului 13 din Directiva 2000/43/CE și a articolului 12 din Directiva 2004/113/CE <i>- Abordare generală</i>

I. INTRODUCERE

La 7 decembrie 2022, Comisia a înaintat Consiliului o propunere de directivă a Consiliului privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității în domeniul egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, în domeniul egalității de tratament în materie de încadrare în muncă și de ocupare a forței de muncă, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală și în domeniul egalității de tratament între femei și bărbați în materie de securitate socială și în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii și de eliminare a articolului 13 din Directiva 2000/43/CE și a articolului 12 din Directiva 2004/113/CE.

În temeiul legislației UE în materie de egalitate, toate statele membre au obligația de a desemna „organisme de promovare a egalității” pentru a combate discriminarea bazată pe rasă sau origine etnică (Directiva 2000/43/CE) sau pe criterii de sex (Directiva 2004/113/CE). Organismele de promovare a egalității oferă asistență victimelor discriminării, efectuează studii independente, publică rapoarte și formulează recomandări cu privire la aspecte legate de discriminare. În prezent, mandatul și competențele organismelor de promovare a egalității variază semnificativ de la un stat membru la altul. Directiva propusă urmărește să consolideze rolul și independența acestora, să stabilească standarde minime pentru funcționarea lor și să le extindă mandatul pentru a cuprinde aspectele reglementate de Directivele 79/7/CEE și 2000/78/CE, care nu conferă în prezent competențe organismelor de promovare a egalității.

Propunerea se întemeiază pe articolul 19 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care conferă UE competența de a combate discriminarea pe criterii de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală. Directiva propusă va fi negociată în cadrul procedurii legislative speciale prevăzute la articolul 19 alineatul (1) din TFUE, conform căreia Consiliul hotărăște în unanimitate, după obținerea aprobării Parlamentului European. Propunerea a fost adoptată de Comisie împreună cu o altă propunere privind standardele pentru organismele de promovare a egalității, care acoperă încă două directive privind egalitatea și se întemeiază pe articolul 157 din TFUE (procedura legislativă ordinară)¹.

Parlamentele naționale ale IT și PT și una dintre cele două camere ale Parlamentului CZ (Senatul) au prezentat avize cu privire la propunerea Comisiei. Parlamentul LT a emis, de asemenea, o rezoluție cu privire la această propunere².

Comitetul Economic și Social European și-a adoptat avizul la 22 martie 2023³.

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și-a emis avizul la 2 februarie 2023⁴.

EE a menținut o rezervă de examinare parlamentară.

¹ A se vedea doc. 10038/23.

² Din partea Comisiei nu s-a solicitat o revizuire a propunerii.

³ Doc. 8910/23.

⁴ Doc. 6296/23.

II. STADIUL LUCRĂRILOR ÎN CADRUL CONSILIULUI

În cursul examinării propunerii de către Grupul de lucru pentru chestiuni sociale⁵, președinția a revizuit pe larg textul pentru a soluționa preocupările exprimate de delegații. Multe dintre modificările introduse urmăresc să țină seama de diversitatea și particularitățile sistemelor naționale existente, având în vedere că toate statele membre au instituit deja organisme de promovare a egalității în cadrele lor juridice și administrative respective.

Printre principalele modificări se numără următoarele:

1. A fost clarificat conceptul de independență a organismelor de promovare a egalității de la articolul 3, în special în ceea ce privește structura lor organizațională și internă, precum și exercitarea diferitelor lor competențe.
2. De asemenea, au fost aduse modificări la articolul 4 pentru a asigura faptul că organismele de promovare a egalității dispun de resurse adecvate, permițându-se în același timp suficientă flexibilitate pentru a ține seama de diferitele contexte și sisteme naționale existente.
3. Pentru mai multă claritate, președinția a împărțit articolul 8 în două articole, unul dedicat „anchetelor” (articolul 8), iar celălalt „avizelor și deciziilor” (articolul 8a).
4. Pentru a ține seama de faptul că sistemele juridice ale statelor membre variază foarte mult, au fost revizuite la articolul 9 opțiunile de care dispun statele membre pentru a conferi organismelor de promovare a egalității competențe de soluționare a litigiilor.

⁵ Reuniunile au avut loc la 10 și 20 ianuarie, 7 februarie, 2 martie, 20-21 martie, 18-19 aprilie și 15 și 25 mai 2023.

5. În ceea ce privește mecanismele de monitorizare și raportare menționate la articolul 16, textul actual clarifică faptul că indicatorii se stabilesc prin intermediul unui act de punere în aplicare care se adoptă în cadrul procedurii de examinare. În plus, textul revizuit prevede un termen (*24 de luni de la data intrării în vigoare a directivei*) pentru adoptarea de către Comisie a actului de punere în aplicare și clarifică faptul că indicatorii se vor referi la „funcționarea organismelor de promovare a egalității desemnate în temeiul prezentei directive” și nu la efectele practice ale directivei ca atare.
6. Perioada de transpunere a fost modificată la 36 de luni, față de 18 luni în propunerea Comisiei.

III. PROPUNEREA DE COMPROMIS A PREȘEDINȚIEI

La 31 mai, președinția a prezentat Coreperului un text de compromis⁶, pentru a se ajunge la o abordare generală în cadrul Consiliului EPSCO din 12 iunie 2023. O majoritate foarte mare a delegațiilor au sprijinit textul președinției. O delegație a solicitat modificări ale dispozițiilor privind monitorizarea și raportarea (considerentul 44 și articolul 16), în timp ce o altă delegație și-a exprimat preocupările rămase și a formulat o rezervă de examinare.

În vederea asigurării unui mandat solid și a unui sprijin cât mai larg posibil din partea delegațiilor, președinția a pregătit o nouă propunere de compromis, care a fost prezentată Coreperului la 7 iunie 2023⁷. Președinția a reformulat articolul 8 privind competențele de anchetă care urmează să fie acordate organismelor de promovare a egalității și a introdus o nouă teză la articolul 16 privind monitorizarea și raportarea, precizând că indicatorii privind funcționarea organismelor de promovare a egalității nu sunt utilizați în scopul ierarhizării sau al emiterii de recomandări specifice adresate unui anumit stat membru.

Aproape toate delegațiile au fost în măsură să sprijine noul text de compromis și nicio delegație nu s-a opus acestuia.

⁶ Doc. 9442/23.

⁷ Doc. 9539/23.

IV. CONCLUZIE

Consiliul (EPSCO) este invitat să ajungă la o abordare generală cu privire la text, astfel cum figurează în anexa la prezenta notă.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității în domeniul egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, în domeniul egalității de tratament în materie de încadrare în muncă și de ocupare a forței de muncă, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală și în domeniul egalității de tratament între femei și bărbați în materie de securitate socială și în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii și de modificare a Directivei 2000/43/CE și a Directivei 2004/113/CE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 19 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere aprobarea Parlamentului European⁸,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁹,

⁸ JO C , , p. .

⁹ JO C , , p. .

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁰,

având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor¹¹,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

¹⁰ JO C , , p. .

¹¹ JO C , , p. .

- (1) Tratatul și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene recunosc dreptul la egalitate și dreptul la nediscriminare ca valori esențiale ale Uniunii¹², iar Uniunea a adoptat deja mai multe directive privind interzicerea discriminării.
- (2) În conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din TFUE, Consiliul, hotărând în unanimitate, în conformitate cu o procedură legislativă specială și cu aprobarea Parlamentului European, poate lua măsurile necesare în vederea combaterii oricărei discriminări bazate pe sex, rasă sau origine etnică, pe religie sau convingeri, pe handicap, vârstă sau orientare sexuală, fără a aduce atingere celorlalte dispoziții din tratate și în limitele competențelor pe care acesta le conferă Uniunii.
- (3) Prezenta directivă vizează stabilirea de cerințe minime pentru funcționarea organismelor de promovare a egalității, cu scopul de a îmbunătăți eficacitatea acestora și de a le garanta independența, consolidând aplicarea principiului egalității de tratament, astfel cum rezultă din Directivele 79/7/CEE¹³, 2000/43/CE¹⁴, 2000/78/CE¹⁵ și 2004/113/CE¹⁶ ale Consiliului.
- (4) Directiva 79/7/CEE interzice discriminarea pe criterii de sex în domeniul securității sociale.
- (5) Directiva 2000/43/CE interzice discriminarea pe motive de rasă sau origine etnică.
- (6) Directiva 2000/78/CE interzice discriminarea pe motive de apartenență religioasă sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală în ceea ce privește încadrarea în muncă, ocuparea forței de muncă și formarea profesională.

¹² Articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană („TUE”), articolele 8 și 10 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”) și articolele 21, 23 și 26 din cartă.

¹³ Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea dreptului la principiul egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO L 6, 10.1.1979, p. 24).

¹⁴ Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO L 180, 19.7.2000, p. 22).

¹⁵ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, 2.12.2000, p. 16).

¹⁶ Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii (JO L 373, 21.12.2004, p. 37).

- (7) Directiva 2004/113/CE interzice discriminarea pe criterii de sex în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și furnizarea bunurilor și serviciilor.
- (8) Conform Directivelor 2000/43/CE și 2004/113/CE, statele membre trebuie să desemneze unul sau mai multe organisme însărcinate cu promovarea, inclusiv prin analiză, monitorizare și sprijin, a egalității de tratament pentru toate persoanele, fără discriminare pe criteriile prevăzute de directivele respective (denumite în continuare „organisme de promovare a egalității”). Directivele prevăd că statele membre trebuie să se asigure că printre competențele organismelor de promovare a egalității se numără acordarea de asistență independentă victimelor, desfășurarea de studii independente privind discriminarea, publicarea de rapoarte independente și formularea de recomandări în orice problemă legată de o astfel de discriminare.
- (9) Directivele 2006/54/CE¹⁷ și 2010/41/UE¹⁸ ale Parlamentului European și ale Consiliului prevăd, de asemenea, desemnarea unor organisme pentru promovarea, analiza, monitorizarea și susținerea egalității de tratament pentru toate persoanele, fără discriminare bazată pe sex.
- (10) Toate statele membre au înființat organisme de promovare a egalității în temeiul Directivelor 2000/43/CE și 2004/113/CE. S-a instituit un sistem eterogen de organisme de promovare a egalității și au apărut bune practici. Cu toate acestea, multe organisme de promovare a egalității se confruntă cu provocări, în special în ceea ce privește resursele, independența și competențele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor.

¹⁷ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, 26.7.2006, p. 23).

¹⁸ Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului (JO L 180, 15.7.2010, p. 1).

- (11) Directivele 2000/43/CE și 2004/113/CE lasă statelor membre o marjă largă de apreciere în ceea ce privește structura și funcționarea organismelor de promovare a egalității. Aceasta are ca rezultat apariția unor diferențe semnificative între organismele de promovare a egalității înființate în statele membre, în ceea ce privește mandatul, competențele, structurile, resursele și funcționarea lor operațională. Așadar, protecția împotriva discriminării diferă de la un stat membru la altul.
- (12) Deși Directivele 79/7/CEE și 2000/78/CE nu le impun statelor membre să desemneze organisme de promovare a egalității care să se ocupe de aspectele reglementate de directivele respective, aceste organisme au competențe în ceea ce privește aspectele respective în majoritatea statelor membre, atunci când acest lucru este prevăzut în legislația națională. Totuși, acest lucru nu este valabil în toate statele membre, ceea ce conduce la niveluri diferite de protecție împotriva discriminării în ceea ce privește aspectele reglementate de directivele respective în Uniune.
- (13) Pentru a asigura faptul că organismele de promovare a egalității pot contribui în mod eficace la asigurarea respectării Directivelor 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE prin promovarea egalității de tratament, prevenirea discriminării și acordarea de asistență tuturor persoanelor și grupurilor discriminate în ceea ce privește accesul la justiție în întreaga Uniune, este necesar să se adopte standarde minime de funcționare a acestor organisme, iar mandatul lor să fie extins la aspectele reglementate de Directivele 79/7/CEE și 2000/78/CE. Noile standarde țin seama de Recomandarea 2018/951 a Comisiei¹⁹, pe baza unora dintre dispozițiile sale și a abordării recomandate în aceasta. Acestea se bazează, de asemenea, pe alte instrumente relevante, cum ar fi Recomandarea de politică generală nr. 2²⁰ privind organismele de promovare a egalității adoptată de Comisia Europeană împotriva Rasismului și Intoleranței (ECRI) și Principiile de la Paris²¹ adoptate de Organizația Națiunilor Unite și aplicabile instituțiilor naționale din domeniul drepturilor omului.

¹⁹ Recomandarea (UE) 2018/951 a Comisiei din 22 iunie 2018 privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității (JO L 167, 4.7.2018, p. 28).

²⁰ Versiunea revizuită a Recomandării de politică generală nr. 2 a ECRI privind organismele de promovare a egalității în vederea combaterii rasismului și a intoleranței la nivel național – adoptată la 13 iunie 1997 și revizuită la 7 decembrie 2017.

²¹ Principiile referitoare la statutul instituțiilor naționale adoptate prin Rezoluția Adunării Generale 48/134 din 20 decembrie 1993.

- [(14) Aceleași standarde minime pentru funcționarea organismelor de promovare a egalității în ceea ce privește aspectele reglementate de Directivele 2006/54/CE și 2010/41/UE sunt prevăzute în Directiva (UE) .../... [*privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității de tratament și a egalității de șanse între femei și bărbați în materie de încadrare în muncă și de ocupare a forței de muncă și de modificare a Directivei 2006/54/CE și a Directivei 2010/41/UE*²²].
- (15) Prezenta directivă ar trebui să se aplice acțiunilor organismelor de promovare a egalității în ceea ce privește aspectele reglementate de Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE. Standardele ar trebui să vizeze numai funcționarea organismelor de promovare a egalității și nu ar trebui să extindă domeniul de aplicare material sau personal al directivelor respective.
- (16) Atunci când promovează egalitatea de tratament, previn discriminarea, colectează date privind discriminarea și le acordă asistență victimelor discriminării, organismele de promovare a egalității ar trebui să acorde o atenție deosebită discriminării bazate pe mai multe dintre motivele protejate prin Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.
- (16a) (nou) Statele membre ar trebui să desemneze unul sau mai multe organisme care să exercite competențele prevăzute în prezenta directivă. Statele membre pot împărtăși competențele între mai multe organisme de promovare a egalității, de exemplu încredințând unui organism sarcinile de a preveni discriminarea, de a promova egalitatea de tratament și de a acorda asistență victimelor, iar unui alt organism funcții decizionale. Prezenta directivă nu aduce atingere competenței inspectoratelor de muncă sau a altor organisme de aplicare a legii, precum și a partenerilor sociali.

²² COM(2022) 688.

- (17) Organismele de promovare a egalității își pot îndeplini efectiv rolul numai dacă sunt în măsură să acționeze în deplină independență, fără a fi supuse vreunei influențe externe. În acest scop, statele membre ar trebui să adopte o serie de măsuri care să contribuie la independența organismelor de promovare a egalității. Organismele de promovare a egalității care exercită competențele prevăzute în prezenta directivă pot face parte dintr-un minister sau dintr-o altă entitate organizațională, cu condiția ca independența lor să fie asigurată. Atunci când își îndeplinesc sarcinile și își exercită competențele, organismele de promovare a egalității ar trebui să își păstreze independența în raport cu orice influență externă, directă sau indirectă, nesolicitând și neprimind instrucțiuni de la nicio persoană. Organismele de promovare a egalității ar trebui să fie în măsură să își gestioneze propriile resurse financiare și alte resurse, inclusiv prin selectarea și gestionarea propriului personal, și să își poată stabili propriile priorități în limitele cadrului juridic existent. Membrii personalului care dețin o funcție de decizie sau de conducere, permanentă sau temporară, cum ar fi directorul sau directorul adjunct al organismului de promovare a egalității și, după caz, membrii consiliului de conducere, ar trebui să fie independenți, calificați pentru funcția lor și selectați printr-un proces transparent. Transparența în acest proces poate fi asigurată, de exemplu, prin publicarea anunțurilor de posturi vacante.
- (18) Statele membre ar trebui să se asigure că structura internă, cum ar fi organizarea și procesele interne, a organismelor de promovare a egalității permite exercitarea independentă și, după caz, imparțială a diferitelor lor competențe, prin stabilirea unor garanții adecvate în cazul în care organismele de promovare a egalității au sarcini potențial contradictorii, în special atunci când unele dintre aceste sarcini se axează pe sprijinirea persoanelor care se pretind victime. Organismele de promovare a egalității ar trebui, în special, să acționeze în mod imparțial atunci când desfășoară o anchetă sau când evaluează un caz, mai ales atunci când organismul de promovare a egalității deține competențe decizionale obligatorii.
- (18a) În cazul în care organismul de promovare a egalității face parte dintr-un organism cu mandat multiplu, cum ar fi un ombudsman cu un mandat mai larg sau o instituție națională pentru drepturile omului, structura internă a unui astfel de organism cu mandat multiplu ar trebui să garanteze exercitarea efectivă a mandatului specific privind promovarea egalității.

- (19) Prin intermediul proceselor lor bugetare naționale, statele membre ar trebui să se asigure că organismele de promovare a egalității primesc resurse suficiente, deoarece acest lucru este esențial pentru funcționarea lor eficace și pentru îndeplinirea sarcinilor lor, inclusiv personal calificat, spații și infrastructuri adecvate pentru a-și îndeplini fiecare sarcină în mod eficace, într-un termen rezonabil sau în termenele stabilite de legislația națională.
- (19a) Este important ca alocarea resurselor financiare să rămână stabilă, să fie planificată pe o bază multianuală și să le permită organismelor de promovare a egalității să acopere costuri care pot fi dificil de anticipat, cum ar fi în cazul creșterii numărului de plângeri, a cheltuielilor de judecată și a utilizării sistemelor automatizate. Este esențial să se acorde atenție oportunităților și riscurilor prezentate de utilizarea sistemelor automatizate, inclusiv a inteligenței artificiale. În special, organismele de promovare a egalității ar trebui să dispună de resursele umane și tehnice adecvate, printre altele pentru a le permite să utilizeze sisteme automatizate în activitatea pe care o desfășoară, pe de o parte, și să le evalueze în ceea ce privește conformitatea cu normele privind nediscriminarea, pe de altă parte. În cazul în care organismul de promovare a egalității face parte dintr-un organism cu mandat multiplu, ar trebui asigurate resursele necesare pentru îndeplinirea mandatului său privind promovarea egalității.
- (20)
- (21) Organismele de promovare a egalității au, alături de alți actori, un rol esențial în prevenirea discriminării și în promovarea egalității. Pentru a aborda aspectele structurale ale discriminării și pentru a contribui la schimbările sociale, organismele de promovare a egalității ar trebui să aibă competența de a desfășura activități de prevenire a discriminării pe baza motivelor și în domeniile reglementate de Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE și de promovare a egalității de tratament. Astfel de activități pot include schimbul de bune practici, măsuri de acțiune pozitivă și integrarea egalității în practicile curente ale entităților publice și private, precum și furnizarea de formare, informații, consiliere, orientare și sprijin relevante pentru acestea. De asemenea, este esențial ca organismele de promovare a egalității să comunice cu părțile interesate relevante și să se implice în dezbateri publice.

- (22) Dincolo de prevenție, o sarcină centrală a organismelor de promovare a egalității este de a le oferi asistență persoanelor care se pretind victime ale discriminării. Această asistență ar trebui să includă întotdeauna cel puțin furnizarea de informații-cheie către autorii plângerilor, inclusiv informații care să indice dacă plângerea va fi clasată sau dacă există motive pentru a-i da curs, cu excepția cazului în care plângerea a fost depusă în mod anonim. Statele membre sunt responsabile de definirea modalităților prin care organismul de promovare a egalității informează autorii plângerilor, cum ar fi calendarul procedurii sau garanțiile procedurale împotriva plângerilor repetitive sau abuzive.
- (23) Pentru a asigura că toate persoanele care se pretind victime pot depune plângeri, ar trebui să existe diferite moduri prin care să se poată depune plângeri. În conformitate cu Recomandarea 2018/951 a Comisiei, plângerile ar trebui să poată fi depuse într-o limbă aleasă de autorul plângerii care se folosește în mod curent în statul membru în care se află organismul de promovare a egalității. Pentru a remedia una dintre cauzele subraportării, și anume teama de represalii, organismele de promovare a egalității ar trebui să informeze persoanele care se pretind victime cu privire la normele de confidențialitate aplicabile.
- (24) Pentru a oferi posibilitatea unei soluționări extrajudiciare rapide și accesibile din punctul de vedere al costurilor a litigiilor, statele membre ar trebui să prevadă posibilitatea ca părțile să solicite o soluționare alternativă a litigiilor, oferită chiar de organismul de promovare a egalității sau de o altă entitate competentă existentă. În cazul în care un astfel de proces se încheie fără o soluționare a litigiului sau în cazul în care rezultatul este respins de una dintre părți, părțile nu ar trebui să fie împiedicate să acționeze în instanță. Statele membre ar trebui să definească modalitățile procedurii de soluționare alternativă a litigiilor în conformitate cu legislația și cu practicile naționale.
- (25) În cazul în care organismele de promovare a egalității suspectează o posibilă încălcare a principiului egalității de tratament prevăzut în Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE sau 2004/113/CE, acestea ar trebui să poată desfășura anchete, în special în urma unei plângeri sau din proprie inițiativă.

- (26) Pentru a stabili dacă a avut loc o discriminare, este esențial să existe probe, care nu se află, de multe ori, la dispoziția persoanei care se pretinde victimă. Prin urmare, organismele de promovare a egalității ar trebui să aibă acces la informațiile necesare pentru a stabili dacă a avut loc o discriminare și pentru a coopera cu alte organisme competente, printre care se pot număra serviciile publice relevante, cum ar fi inspectoratele de muncă sau inspectoratele școlare și partenerii sociali. Statele membre ar trebui să stabilească un cadru adecvat pentru exercitarea acestei competențe, în conformitate cu normele și procedurile naționale. Statele membre pot încredința efectuarea de anchete unui alt organism competent, în conformitate cu legislația și practicile naționale. Pentru a evita duplicarea proceselor, respectivul organism competent ar trebui să furnizeze organismului de promovare a egalității, la cererea acestuia, informații cu privire la rezultatele anchetei atunci când procesul este finalizat.
- (27) Pe baza probelor colectate, organismele de promovare a egalității ar trebui să prezinte evaluarea pe care au făcut-o plângerii. Statele membre ar trebui să stabilească natura juridică a acestei evaluări, care poate fi un aviz fără caracter obligatoriu sau o decizie cu caracter obligatoriu. Ambele ar trebui să precizeze motivele evaluării și să includă, după caz, măsuri de remediere a eventualei încălcări constatate a principiului egalității de tratament și de prevenire a unor astfel de încălcări viitoare, ținând seama totodată de natura diferită a avizelor și a deciziilor. Pentru a garanta eficacitatea activității organismelor de promovare a egalității, statele membre ar trebui să adopte mecanisme adecvate pentru monitorizarea măsurilor adoptate în urma avizelor și pentru executarea deciziilor.
- (28) Pentru a sensibiliza publicul cu privire la activitatea lor și la legislația în materie de egalitate, organismele de promovare a egalității ar trebui să poată publica cel puțin rezumate ale avizelor și deciziilor lor pe care le consideră a fi deosebit de relevante.

- (29) Organismele de promovare a egalității ar trebui să aibă dreptul de a acționa în cadrul procedurilor judiciare pentru a contribui la asigurarea respectării principiului egalității de tratament prevăzut în Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE. Astfel de proceduri judiciare se pot desfășura în instanțe sau în organisme echivalente care se ocupă de aspecte legate de egalitatea de tratament și de discriminare, în conformitate cu legislația și practicile naționale. Legislația și practicile naționale privind admisibilitatea acțiunilor, în special orice condiție privind interesul legitim, nu pot fi aplicate într-un mod care poate submina eficacitatea dreptului organismelor de promovare a egalității de a acționa. Competențele de desfășurare a anchetelor și de luare a deciziilor și dreptul de a acționa în cadrul procedurilor judiciare, conferite organismelor de promovare a egalității prin prezenta directivă, vor facilita punerea în practică a dispozițiilor actuale ale Directivelor 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE privind sarcina probei și apărarea drepturilor. În condițiile prevăzute în prezenta directivă, organismele de promovare a egalității vor putea stabili fapte pe baza cărora se poate prezuma că a avut loc o discriminare directă sau indirectă, îndeplinind astfel condițiile prevăzute la articolul 8 din Directiva 2000/43/CE, la articolul 10 din Directiva 2000/78/CE și la articolul 9 din Directiva 2004/113/CE. Prin urmare, sprijinul oferit de organismele de promovare a egalității va facilita accesul victimelor la justiție. Organismele de promovare a egalității pot selecta cazurile pe care decid să le supună procedurilor judiciare, astfel încât să contribuie la interpretarea și aplicarea corespunzătoare a legislației privind egalitatea de tratament.
- (29a) Atunci când au competența de a lua decizii cu caracter obligatoriu, organismele de promovare a egalității ar trebui să fie împuternicite să acționeze ca parte în procedurile privind executarea sau controlul judiciar al deciziilor respective. Organismele de promovare a egalității ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să prezinte observații în fața instanțelor, de exemplu prin furnizarea avizului lor de specialitate, în conformitate cu legislația și practicile naționale.

- (29b) Dreptul organismelor de promovare a egalității de a acționa în cadrul procedurilor judiciare poate lua diferite forme în diferitele cadre juridice naționale. Prin urmare, statele membre ar trebui să aleagă, în conformitate cu legislația și practicile naționale, una sau mai multe dintre următoarele acțiuni: acționarea în numele uneia sau mai multor victime sau în sprijinul uneia sau mai multor victime sau inițierea procedurilor judiciare în nume propriu.
- (30) Organismele de promovare a egalității pot să acționeze în numele sau în sprijinul victimelor, acolo unde este cazul cu aprobarea acestora, permițându-le accesul la justiție atunci când barierele procedurale și financiare sau teama de victimizare le descurajează, cum se întâmplă adesea. Atunci când acționează în numele uneia sau mai multor victime, organismele de promovare a egalității reprezintă victimele în fața instanței. Atunci când acționează în sprijinul uneia sau mai multor victime, organismele de promovare a egalității participă la procedurile judiciare inițiate de victime pentru a sprijini cererea acestora.
- (31) Unele cazuri de discriminare sunt dificil de combătut deoarece nu există plângeri depuse. În hotărârea pronunțată în cauza C-54/07 (*Feryn*)²³, care a fost introdusă de un organism de promovare a egalității în nume propriu, Curtea de Justiție a confirmat că discriminarea poate fi constatată chiar și în absența unei victime identificate. Prin urmare, pentru a combate discriminarea în interes public, statele membre pot prevedea, de asemenea, că organismele de promovare a egalității ar trebui să poată acționa în nume propriu în anumite cazuri de discriminare, de exemplu din cauza frecvenței sau a gravității lor sau a necesității de clarificare juridică, fiecare dintre acestea putând implica faptul că discriminarea este de natură structurală sau sistematică. Statele membre pot prevedea, în conformitate cu legislația și cu practicile naționale, ca astfel de cazuri de discriminare să necesite o persoană sau o entitate identificată în calitate de persoană chemată în judecată.

(32)

(33)

²³ Hotărârea din 10 iulie 2008 în cauza *Feryn* (C-54/07, ECLI:EU:C:2008:397).

- (34) Pentru a asigura respectarea drepturilor individuale, statele membre ar trebui să încadreze competențele organismelor de promovare a egalității cu garanții procedurale adecvate, asigurându-se că principiile-cheie, cum ar fi dreptul la apărare și dreptul la control judiciar al deciziilor obligatorii, sunt protejate în mod corespunzător. Statele membre pot, de exemplu, să ofere confidențialitate martorilor și avertizorilor ca o modalitate importantă de a încuraja raportarea cazurilor de discriminare.
- (35) Dispozițiile privind dreptul organismelor de promovare a egalității de a acționa în cadrul procedurilor judiciare nu modifică drepturile victimelor și ale asociațiilor, ale organizațiilor sau ale altor entități juridice ce asigură respectarea drepturilor victimelor, care, în conformitate cu criteriile prevăzute de legislația națională, au un interes legitim să asigure respectarea Directivelor 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, astfel cum se prevede în directivele respective, inclusiv atunci când au întreprins orice procedură judiciară și/sau administrativă.
- (36) Pentru ca activitatea organismelor de promovare a egalității să fie eficace, trebuie ca grupurile expuse riscului de discriminare să aibă acces deplin la serviciile lor. Într-un sondaj realizat de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene²⁴, 71 % dintre membrii grupurilor minoritare etnice sau de imigranți au declarat că nu cunosc nicio organizație care oferă sprijin sau consiliere victimelor discriminării. Pentru a sprijini acest acces, este esențial ca statele membre să se asigure că cetățenii își cunosc drepturile și că sunt la curent cu existența organismelor de promovare a egalității și cu serviciile oferite de acestea. Acest lucru este deosebit de important pentru grupurile defavorizate și pentru grupurile al căror acces la aceste informații poate fi împiedicat, de exemplu din cauza statutului lor economic precar sau pe criterii de vârstă, handicap, nivel de competențe scris-citit, naționalitate sau statut de rezident sau din cauză că nu au acces la instrumente online.

²⁴ Sondajul EU-MIDIS II efectuat de FRA.

- (37) Ar trebui garantat accesul egal pentru toți la serviciile și la publicațiile organismelor de promovare a egalității. În acest scop, ar trebui identificate și înlăturate potențialele obstacole în calea accesului la serviciile oferite de organismele de promovare a egalității. Serviciile ar trebui să fie gratuite pentru autorii plângerilor. De asemenea, fără a aduce atingere autonomiei autorităților regionale și locale, statele membre ar trebui să se asigure că serviciile organismelor de promovare a egalității sunt disponibile pentru toate victimele potențiale de pe teritoriul lor, de exemplu prin înființarea unor birouri locale, inclusiv a unor birouri mobile, prin utilizarea instrumentelor de comunicare, prin organizarea de campanii locale, prin cooperarea cu delegații locali sau cu organizațiile societății civile sau prin intermediul furnizorilor de servicii contractați.
- (38) Pentru a garanta accesul persoanelor cu handicap la toate serviciile și activitățile organismelor de promovare a egalității, este necesar să se asigure accesibilitatea, în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva (UE) 2019/882²⁵, și să se asigure amenajări corespunzătoare în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, adoptată la 13 decembrie 2006. Prin urmare, organismele de promovare a egalității ar trebui să asigure accesibilitatea fizică și digitală²⁶ prin prevenirea și înlăturarea barierelor cu care se pot confrunta persoanele cu handicap în ceea ce privește accesul la serviciile și informațiile organismelor de promovare a egalității și să ofere amenajări corespunzătoare, adoptând modificările și ajustările necesare și adecvate, dacă este necesar, în anumite cazuri.

²⁵ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor, JO L 151, 7.6.2019, p. 70-115.

²⁶ A se vedea Directiva (UE) 2016/2102 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public (JO L 327, 2.12.2016, p.1-15) și decizia de punere în aplicare corespunzătoare.

- (39) Crearea de condiții pentru ca organismele de promovare a egalității să se coordoneze și să coopereze în mod regulat la diferite niveluri, pe termen lung, este esențială pentru învățarea reciprocă, pentru coerență și pentru consecvență și poate extinde raza de acțiune și impactul activității lor. Organismele de promovare a egalității ar trebui să coopereze, în cadrul domeniilor lor de competență respective, cu alte organisme de promovare a egalității din același stat membru și cu entități publice și private de la nivel local, regional, național, al Uniunii și internațional, cum ar fi rețelele organismelor de promovare a egalității la nivelul UE, organizațiile societății civile, autoritățile de protecție a datelor, partenerii sociali, inspectoratele de muncă și inspectoratele școlare, organismele de aplicare a legii, agențiile responsabile la nivel național pentru apărarea drepturilor omului, institutele naționale de statistică, autoritățile care gestionează fondurile Uniunii, punctele naționale de contact pentru romi, organismele de protecție a consumatorilor și mecanismele naționale independente de promovare, protecție și monitorizare a UNCRPD.
- (40) Organismele de promovare a egalității nu își pot îndeplini rolul de experți în materie de egalitate de tratament dacă nu sunt consultate suficient de devreme în cursul procesului de elaborare a politicilor cu privire la aspecte legate de drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE. Prin urmare, statele membre ar trebui să instituie proceduri pentru a asigura consultarea în timp util și ar trebui, de asemenea, să le permită organismelor de promovare a egalității, atunci când acestea consideră necesar, să formuleze recomandări și să le publice în timp util pentru a putea fi luate în considerare.

- (41) Datele privind egalitatea sunt esențiale pentru sporirea gradului de informare, sensibilizarea populației, cuantificarea discriminării, identificarea tendințelor de-a lungul timpului, dovedirea existenței discriminării, evaluarea punerii în aplicare a legislației privind egalitatea, demonstrarea necesității unor măsuri de acțiune pozitivă și contribuirea la elaborarea de politici bazate pe date concrete²⁷. Organismele de promovare a egalității pot contribui la elaborarea de date privind egalitatea în aceste scopuri, de exemplu prin organizarea de mese rotunde care să reunească toate entitățile relevante. De asemenea, organismele de promovare a egalității ar trebui să colecteze și să analizeze date privind propriile activități sau să efectueze studii și ar trebui, în conformitate cu legislația națională, să poată accesa și utiliza statistici cu privire la drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE. Datele cu caracter personal colectate de organismul de promovare a egalității ar trebui să fie anonimizate sau, dacă acest lucru nu este posibil, pseudonimizate.
- (41a) Organismele de promovare a egalității ar trebui să adopte un program de lucru în care să își stabilească prioritățile și activitățile viitoare, care să le permită să asigure coerența diferitelor axe de lucru de-a lungul timpului și să abordeze problemele sistemice de discriminare care fac obiectul mandatului lor, ca parte a unui plan de acțiune pe termen lung.
- (42) Pe lângă publicarea unui raport de activitate anual, organismele de promovare a egalității ar trebui să publice periodic un raport care să includă o evaluare generală a situației din statul membru respectiv în ceea ce privește discriminarea care face obiectul mandatului lor, precum și alte rapoarte referitoare la discriminare.

²⁷ Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind aplicarea Directivei 2000/43/CE a Consiliului de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică („Directiva privind egalitatea rasială”) și a Directivei 2000/78/CE a Consiliului de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă („Directiva privind egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă”), COM (2021) 139 final.

- (43)
- (44) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a obligațiilor de raportare ale statelor membre în temeiul articolului 16 alineatul (2) în ceea ce privește funcționarea organismelor de promovare a egalității desemnate în temeiul prezentei directive, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare care să îi permită să stabilească o listă de indicatori relevanți, pe baza cărora ar trebui colectate datele. Acești indicatori nu ar trebui să fie utilizați în scopul ierarhizării sau al emiterii de recomandări specifice adresate unui anumit stat membru.
- (44a) Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸.
- (45) Prezenta directivă stabilește cerințele minime, statele membre având astfel posibilitatea de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile. Punerea în aplicare a prezentei directive nu ar trebui să poată justifica un regres în raport cu situația existentă în fiecare stat membru.
- (45a) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către organismele de promovare a egalității în temeiul prezentei directive ar trebui să se efectueze în deplină conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679. Statele membre ar trebui să se asigure că sarcinile organismelor de promovare a egalității sunt prevăzute în mod clar în legislație, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) 2016/679 coroborat cu articolul 6 alineatele (2) și (3) din regulamentul respectiv. Organismele de promovare a egalității ar trebui să prelucreze date cu caracter personal numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentei directive, care vizează asigurarea respectării drepturilor fundamentale și a obligațiilor care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE. Persoanele fizice ale căror date cu caracter personal sunt prelucrate ar trebui să fie informate cu privire la drepturile pe care le au în calitate de persoane vizate, inclusiv cu privire la căile de atac de care dispun la nivel național.

²⁸ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (45b) În cazul în care îndeplinirea sarcinilor organismelor de promovare a egalității necesită prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679, statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că legislația națională respectă esența dreptului la protecția datelor și prevede măsuri adecvate și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (UE) 2016/679. Aceste măsuri de protecție ar trebui să includă, de exemplu, politici și măsuri interne care să asigure reducerea la minimum a datelor, inclusiv prin anonimizarea datelor cu caracter personal, acolo unde este posibil, să aplice pseudonimizarea și criptarea datelor cu caracter personal, să prevină accesul neautorizat la datele cu caracter personal și transmiterea neautorizată a acestor date și prin intermediul cărora să se asigure că datele cu caracter personal nu sunt prelucrate mai mult timp decât este necesar pentru scopurile în care sunt prelucrate.
- (46) Prezenta directivă se bazează pe normele prevăzute în Directivele 2000/43/CE și 2004/113/CE și introduce standarde consolidate pentru funcționarea organismelor de promovare a egalității. Prin urmare, dispozițiile anterioare privind organismele de promovare a egalității de la articolul 13 din Directiva 2000/43/CE și de la articolul 12 din Directiva 2004/113/CE ar trebui eliminate.
- (47) Prezenta directivă urmărește să asigure funcționarea organismelor de promovare a egalității în conformitate cu anumite standarde minime, în vederea îmbunătățirii eficacității acestora și a garantării independenței acestora, astfel încât să consolideze aplicarea principiului egalității de tratament. Deoarece obiectivul prezentei directive nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre și prin urmare acesta ar trebui realizat la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat anterior, prezenta directivă, care se limitează la stabilirea unor standarde minime, nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit.
- (48)
- (49)
- (50) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 2 februarie 2023.

Articolul 1

Scop, obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește cerințe minime pentru funcționarea organismelor de promovare a egalității, cu scopul de a îmbunătăți eficacitatea acestora și de a le garanta independența, consolidând aplicarea principiului egalității de tratament, astfel cum rezultă din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.
- (2) Obligațiile impuse statelor membre și sarcinile încredințate organismelor de promovare a egalității în temeiul prezentei directive acoperă drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.

Articolul 2

Desemnarea organismelor de promovare a egalității

- (1) Statele membre desemnează unul sau mai multe organisme (denumite în continuare „organisme de promovare a egalității”) care să exercite competențele prevăzute în prezenta directivă.
- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere competenței inspectoratelor de muncă sau a altor organisme de aplicare a legii, precum și a partenerilor sociali.

Articolul 3

Independență

- (1) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că organismele de promovare a egalității sunt independente și nu sunt supuse niciunei influențe externe atunci când își îndeplinesc sarcinile și își exercită competențele, în special în ceea ce privește structura lor internă, responsabilitatea, personalul, aspectele organizatorice și gestionarea resurselor financiare.
- (2) Statele membre prevăd proceduri transparente privind selectarea, numirea, revocarea și potențialele conflicte de interese ale membrilor personalului organismelor de promovare a egalității care ocupă funcții de decizie sau de conducere și, după caz, ale membrilor consiliului de conducere pentru a le garanta competența și independența.

- (3) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității instituie o structură internă care garantează exercitarea independentă și, după caz, imparțială a competențelor lor.
- (4) Statele membre se asigură că structura internă a organismelor cu mandat multiplu garantează exercitarea efectivă a mandatului privind promovarea egalității.

Articolul 4

Resurse

- (1) Statele membre, în conformitate cu procesele lor bugetare naționale, se asigură că fiecare organism de promovare a egalității dispune de resursele umane, tehnice și financiare necesare pentru a-și îndeplini sarcinile și pentru a-și exercita competențele în mod eficace, cu privire la motivele și în domeniile reglementate de Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, inclusiv în cazul în care organismul de promovare a egalității face parte dintr-un organism cu mandat multiplu.

Articolul 5

Prevenire, promovare și sensibilizare

- (1) Statele membre adoptă măsuri adecvate, cum ar fi strategii, de sensibilizare a populației generale, pe întreg teritoriul lor, acordând o atenție deosebită persoanelor și grupurilor expuse riscului de discriminare, cu privire la drepturile prevăzute în Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, precum și cu privire la existența organismelor de promovare a egalității și a serviciilor pe care le oferă acestea.
- (2) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității sunt abilitate să desfășoare activități de prevenire a discriminării și de promovare a egalității de tratament.
- (3) Statele membre și organismele de promovare a egalității iau în considerare instrumentele și formatele de comunicare adecvate pentru fiecare grup-țintă. Acestea se concentrează mai ales asupra grupurilor al căror acces la informații poate fi împiedicat, de exemplu din cauza statutului lor economic precar sau pe criterii de vârstă, handicap, nivel de competențe scrise-citite, naționalitate sau statut de rezident sau din cauză că nu au acces la instrumente online.

Articolul 6

Asistența acordată victimelor

- (1) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității sunt în măsură să le ofere asistență persoanelor care se pretind victime, astfel cum se prevede la alineatele (2)-(4).
- (2) Organismele de promovare a egalității sunt în măsură să primească plângeri privind discriminarea.
- (3) Organismele de promovare a egalității le acordă asistență persoanelor care se pretind victime, oferindu-le, inițial, informații referitoare la cadrul juridic, inclusiv consiliere adaptată situației lor specifice, la serviciile pe care le oferă și la aspectele procedurale conexe, precum și la căile de atac disponibile, inclusiv la posibilitatea de a introduce o acțiune în justiție.

Organismele de promovare a egalității informează, de asemenea, persoanele care se pretind victime cu privire la normele de confidențialitate aplicabile, la protecția datelor cu caracter personal și la posibilitățile de a beneficia de sprijin relevant, psihologic sau de altă natură, din partea altor organisme sau organizații.

- (4) Organismele de promovare a egalității informează autorii plângerilor, într-un termen rezonabil, dacă plângerea va fi clasată sau dacă există motive pentru a-i da curs.

Articolul 7

Soluționarea alternativă a litigiilor

Organismele de promovare a egalității trebuie să poată fi în măsură să le ofere părților posibilitatea de obține o soluționare alternativă a litigiului lor. Acest proces poate fi condus chiar de organismul de promovare a egalității sau de o altă entitate competentă în conformitate cu legislația și practicile naționale, caz în care organismul de promovare a egalității poate formula observații adresate entității respective. În cazul în care un astfel de proces se încheie fără să se fi obținut o soluționare a litigiului, aceasta nu exclude dreptul de a acționa în instanță.

Articolul 8

Anchetele

- (1) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității au competența de a desfășura anchete pentru a stabili dacă a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament prevăzut în Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.
- (2) Statele membre prevăd un cadru pentru desfășurarea anchetelor care să le permită organismelor de promovare a egalității să stabilească faptele. În special, acest cadru le oferă organismelor de promovare a egalității drepturi efective de acces la informațiile și documentele necesare pentru a stabili dacă a avut loc o discriminare. Cadrul prevede, de asemenea, mecanisme adecvate care să permită organismelor de promovare a egalității să coopereze cu organismele publice relevante în acest scop.
- (3)
- (4) De asemenea, statele membre pot încredința unui alt organism competent, în conformitate cu legislația și cu practicile naționale, competențele menționate la alineatele (1) și (2). Atunci când un astfel de organism competent și-a finalizat anchetele, acesta furnizează organismului de promovare a egalității, la cererea acestuia, informații cu privire la rezultatele anchetelor.

Articolul 8a

Avize și decizii

- (1) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității sunt abilitate să consemneze modul în care au evaluat cazul, inclusiv stabilirea faptelor și o concluzie motivată privind existența discriminării. Statele membre stabilesc dacă acest lucru trebuie realizat prin intermediul unor avize fără caracter obligatoriu sau al unor decizii obligatorii.
- (2) Dacă este cazul, atât avizele fără caracter obligatoriu, cât și deciziile obligatorii includ măsuri specifice menite să remedieze orice încălcare constatată a principiului egalității de tratament și să prevină astfel de încălcări pe viitor. Statele membre instituie mecanisme adecvate pentru monitorizarea măsurilor adoptate în urma avizelor fără caracter obligatoriu, cum ar fi obligațiile de a furniza feedback, și pentru executarea deciziilor obligatorii.

- (3) Organismele de promovare a egalității publice cel puțin rezumatele avizelor și deciziilor lor pe care le consideră a fi deosebit de relevante.

Articolul 9

Acțiuni în justiție

- (1) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității au dreptul de a acționa în cadrul procedurilor judiciare în materie civilă și administrativă referitoare la punerea în aplicare a principiului egalității de tratament prevăzut în Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, astfel cum se prevede la alineatele (2)-(5), în conformitate cu legislația și practicile naționale privind admisibilitatea acțiunilor, inclusiv orice norme privind solicitarea aprobării persoanei care se pretinde victimă.
- (2) Dreptul organismului de promovare a egalității de a acționa în cadrul procedurilor judiciare include dreptul de a prezenta observații instanței, în conformitate cu legislația și practicile naționale.
- (a)
- (b)
- (c)
- (2a) Dreptul organismului de promovare a egalității de a acționa în justiție include, de asemenea, cel puțin unul dintre următoarele drepturi:
- (a) dreptul de a iniția proceduri în numele uneia sau mai multor victime;
- (b) dreptul de a participa la proceduri în susținerea uneia sau mai multor victime; sau
- (c) dreptul de a iniția proceduri în nume propriu, pentru a apăra interesul public.
- (2b) Dreptul organismului de promovare a egalității de a acționa în cadrul procedurilor judiciare include dreptul de a acționa în calitate de parte în cadrul procedurilor de executare sau de control judiciar al deciziilor obligatorii, în cazul în care organismele de promovare a egalității sunt abilitate să ia astfel de decizii în temeiul articolului 8a.

- (3)
- (4)
- (5) Statele membre pot prevedea că nicio anchetă în temeiul articolului 8 alineatul (2) și al articolului 8a nu este inițiată sau continuată atât timp cât o procedură judiciară este în curs privind același caz.

Articolul 10

Garanții procedurale

Statele membre se asigură că, în cadrul procedurilor menționate la articolele 6, 7, 8, 8a și 9, este protejat dreptul la apărare al persoanelor fizice și juridice implicate. Deciziile obligatorii menționate la articolul 8a sunt supuse controlului judiciar, în conformitate cu legislația națională.

Articolul 11

Accesul egal

- (1) Statele membre garantează accesul egal pentru toți la serviciile și la publicațiile organismelor de promovare a egalității.
- (1a) Organismele de promovare a egalității garantează că nu există bariere în calea depunerii plângerilor, de exemplu creând posibilitatea de a primi plângeri oral, în scris și online.
- (2) Statele membre se asigură că serviciile pe care organismele de promovare a egalității le furnizează autorilor plângerilor, pe întreg teritoriul lor, inclusiv în zonele rurale și îndepărtate, sunt gratuite.

Articolul 11a

Accesibilitatea și amenajarea corespunzătoare pentru persoanele cu handicap

Statele membre asigură accesibilitatea și oferă amenajări corespunzătoare pentru persoanele cu handicap, pentru a le garanta accesul egal la toate serviciile și activitățile organismelor de promovare a egalității, inclusiv în ceea ce privește asistența acordată victimelor, tratarea plângerilor, soluționarea alternativă a litigiilor, informațiile și publicațiile, precum și activitățile de prevenire, promovare și sensibilizare.

Articolul 12

Cooperare

Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității dispun de mecanisme adecvate pentru a coopera, în cadrul domeniilor lor de competență respective, cu celelalte organisme de promovare a egalității din același stat membru și cu entitățile publice și private relevante, inclusiv cu inspectoratele de muncă, partenerii sociali și organizații ale societății civile, la nivel național, regional și local, precum și la nivelul altor state membre, al Uniunii și la nivel internațional.

Articolul 13

Consultare

Statele membre instituie proceduri pentru a se asigura că guvernul și autoritățile publice relevante consultă organismele de promovare a egalității cu privire la legislație, politici, proceduri și programe legate de drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.

Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității au dreptul de a face recomandări cu privire la aceste aspecte, de a le publica și de a solicita adoptarea măsurilor care se impun ca urmare a recomandărilor lor.

Articolul 14

Colectarea datelor și accesul la datele privind egalitatea

- (1) Statele membre se asigură că, în vederea elaborării rapoartelor menționate la articolul 15 literele (b) și (c), organismele de promovare a egalității colectează date privind activitățile pe care le desfășoară.
- (2) Datele colectate sunt defalcate în raport cu motivele și domeniile reglementate de Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE și în conformitate cu indicatorii menționați la articolul 16. Datele cu caracter personal colectate sunt anonimizate sau, atunci când acest lucru nu este posibil, pseudonimizate.

- (3) Statele membre se asigură că organismelor de promovare a egalității li se oferă acces la statisticile referitoare la drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, în conformitate cu legislația națională, în cazul în care consideră că astfel de statistici sunt necesare pentru efectuarea unei evaluări globale a situației privind discriminarea în statul membru și pentru întocmirea rapoartelor menționate la articolul 15 litera (c).
- (4) Statele membre permit organismelor de promovare a egalității să formuleze recomandări cu privire la datele care trebuie colectate în legătură cu drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, adresate entităților publice și private, inclusiv autorităților publice, partenerilor sociali, întreprinderilor și organizațiilor societății civile. Statele membre le pot permite, de asemenea, organismelor de promovare a egalității să joace un rol de coordonare în colectarea datelor privind egalitatea.
- (5) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității pot efectua studii independente privind discriminarea.

Articolul 15

Rapoarte și planificare strategică

Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității:

- (a) adoptă un program de lucru care stabilește prioritățile și activitățile viitoare ale acestora;
- (b) întocmesc și pun la dispoziția publicului un raport anual de activitate, care include bugetul anual, date privind personalul și informații financiare;
- (c) publică, cel puțin o dată la patru ani, unul sau mai multe rapoarte care conțin recomandări privind situația egalității de tratament și a discriminării, inclusiv eventualele probleme structurale identificate în statul membru respectiv.

Monitorizarea și raportarea

- (1) Până la [24 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], Comisia stabilește, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o listă de indicatori comuni privind funcționarea organismelor de promovare a egalității desemnate în temeiul prezentei directive. Atunci când stabilește indicatorii, Comisia poate solicita consiliere din partea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, a Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați și a rețelelor organismelor de promovare a egalității la nivelul UE. Indicatorii se referă la resursele, funcționarea independentă și eficacitatea organismelor de promovare a egalității, precum și la evoluția mandatului lor, la competențele sau la structura acestora, asigurând comparabilitatea, obiectivitatea și fiabilitatea datelor colectate la nivel național. Indicatorii nu sunt utilizați în scopul ierarhizării sau al emiterii de recomandări specifice adresate unui anumit stat membru.

Actul de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18a alineatul (2).

- (2) Până la [șapte ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive] și, ulterior, o dată la cinci ani, statele membre furnizează Comisiei toate informațiile relevante privind aplicarea prezentei directive. Aceste informații includ cel puțin date privind funcționarea organismelor de promovare a egalității și iau în considerare rapoartele întocmite de organisme de promovare a egalității în temeiul articolului 15 literele (b) și (c).
- (3) Comisia elaborează un raport privind aplicarea și efectele practice ale prezentei directive, pe baza informațiilor menționate la alineatul (2) și a datelor relevante suplimentare colectate la nivel național și la nivelul Uniunii, în special de la rețelele organismelor de promovare a egalității la nivelul UE și de la alte părți interesate, de către Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și de către Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați.

Articolul 17

Cerințe minime

- (1) Statele membre pot introduce sau menține dispoziții care sunt mai favorabile decât cerințele minime prevăzute în prezenta directivă.
- (2) Transpunerea prezentei directive nu poate, în niciun caz, să constituie un motiv de diminuare a nivelului protecției împotriva discriminării deja acordate de statele membre în domeniile reglementate prin Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.

Articolul 18

Prelucrarea datelor cu caracter personal

- (1) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității pot colecta și prelucra date cu caracter personal numai în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea unei sarcini în temeiul prezentei directive.
- (2) Statele membre se asigură că, atunci când organismele de promovare a egalității prelucrează categoriile speciale de date cu caracter personal, menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679, sunt prevăzute măsuri adecvate și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate.

Articolul 18a

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 19

Articole eliminate din Directiva 2000/43/CE și din Directiva 2004/113/CE

Articolul 13 din Directiva 2000/43/CE și articolul 12 din Directiva 2004/113/CE se elimină.

Trimiterile la organismele de promovare a egalității de tratament menționate la articolele respective se interpretează ca trimiteri la organismele de promovare a egalității menționate la articolul 2 din prezenta directivă.

Articolul 20

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19 se aplică de la [data menționată la articolul 20 alineatul (1)].

Articolul 22

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu

Președintele
